

bestemt, at det kunde afdrages i 10 Aar til 4 pCt. Rente. Man har imidlertid i Udvalget ment, at en Bestemmelse, som allerede var optaget i Ministeriets Forslag, om at stille Afdragstiden in blanco, saaledes at Kommunalbestyrelserne eventuelt kunde udstrække den til 20 eller 25 Aar eller længere, vilde være heldigere, og at man heller ikke burde slaa Renten fast til 4 pCt., idet det Tilfælde jo kunde opstaa, at de kommunale Bestyrelser selv maatte give større Rente af Kommunelaanet, som maatte tilvejebringes til Anlægets Fremskaffelse.

Den under Nr. 19 foreslaaede Bestemmelse sikrer Kommunerne mod Tab. Det er nemlig en af de værste Ulemper for Tiden, naar man har faaet tilvejebragt et saadant Anlæg, at sikre Kommunen mod Tab ved, at uvederhæftige Ejere forlade deres Ejendomme og overlade dem til Prioritetshaverne; thi et Gælds-brev til Kommunen har jo da ingen Virkning. Men ved denne Ændring er der givet Kommunerne, ogsaa Landkommunerne, som faa med denne Sag at gøre, Ret til fortrinsvis at inddrive disse skyldige Beløb ligesom Kommunens Ejendomsskatter, en Ret, som allerede København og Købstæderne have ifølge den bestaaende Lovgivning. — Under Ændringsforslag Nr. 20 er der truffet tilsvarende Bestemmelser med Hensyn til de Udgifter, som paa samme Maade afholdes af Kommunalbestyrelsen i Anledning af Vedligeholdelsen af disse Ledninger, naar de ikke betales af de private, men Kommunerne blive nødtte til at udføre dem for de forsømmeliges Regning. — Ændring Nr. 21 er nærmest at betragte som en redaktionel Ændring.

Ændringsforslag Nr. 22 tilsigter at forhindre den Misforstaaelse, der kunde opstaa ved den Bestemmelse i Lovforslaget, der siger, at naar den, der skal vedligeholde et Anlæg, skal foretage et Arbejde paa Naboens Grund, har han Ret til at udføre Arbejdet. Det kan ikke forsvares ogsaa at give en saadan Ret overfor offentlige Veje eller Jernbanens Terrain, her bør det være de paagældende Bestyrelser, der selv udføre Arbejdet imod Refusion. — Ændringsforslag Nr. 23 medfører en Forrykkelse af Numrene inden for denne Paragraf.

Til § 56 er der under Nr. 24 stillet Ændring om, at i første og anden Linie udgaa Ordene „i Mangel af mindelig Overenskomst med alle vedkommende“. I Erkendelsen af, at det ikke vil være rigtigt, om en eller anden Lodsejer blot ved en

mindelig Overenskomst med de andre Participanter i et saadant Anlæg kunde forandre et Anlæg, der muligvis er tilvejebragt under Medvirkning enten af Vandsynsmændene eller af Landvæsenskommissionen, bestemmes det, at Forandring af et saadant Anlæg bør kun kunne ske enten med Vandsynets eller med Kommissionens Medvirkning. — Ved Ændringsforslag under Nr. 25 rettes „§ 55 2det Stykke“ til „§ 52“. Det betyder, at naar en Ledning har været vedligeholdt saa mangelfuldt, at der skal foretages en Istandsættelse af den, og der fra Ejerens Side rejses Tvivl om, hvorvidt det bør ske, skal den derom afsagte Kendelse ikke undtages fra Appel, men Sagen kan, om ønskes, blive taget op paa ny i Henhold til § 52. — Ændringsforslag Nr. 26 og 27 handle om, hvorledes man har at forholde sig med den Vedligeholdelsespligt, som paahviler en Ejendom, naar den udstykkes. Denne Pligt vil efter Lovforslaget være at fordele af Vandsynsmændene uden Appel, men Udvalget har ikke fundet dette korrekt. Ved store Ejendomme, som efterhaanden blive bymæssig bebyggede, kunne visse af Parcellerne efterhaanden blive bebyggede med store Bygningskomplekser, som netop afgive en uforholdsmæssig Mængde snavset Spildevand, og der kan da være Tvivl om den rette Fordeling. En saadan Kendelse af Vandsynsmændene bør derfor kunne appelleres, det kan maaske dreje sig om ret betydelige Omkostninger — dette omhandles i Ændringsforslag Nr. 27, og at det er de paagældende interesserede Lodsejere, der selv maa rejse Sagen, bestemmes i Ændringsforslag Nr. 26. — Ændringsforslag Nr. 28 træffer Bestemmelse om, hvorledes man ved Udstykning skal fordele de Pengebidrag, som ere medgaaede til en saadan Kloak, der er anlagt ved Kommunens Mellemskomst, og for hvis Anlægsbeløb Kommunen staar i Forskud; det er da den kommunale Bestyrelse, som fordeler disse Bidragsbeløb mellem de paagældende Parceller. — Endelig er der under Nr. 29 foreslaaet en lille Ændring, gaaende ud paa, at de afsagte Kendelser kunne appelleres for Vandvæsenskommissionen med Undtagelse af de i § 55, 3die Stykke, omhandlede. I Henhold til de Udtalelser, som faldt her under 1ste Behandling, hvor navnlig Udvalgets Formand (Breinholt) gjorde gældende, at man burde kunne appellere i hvert Tilfælde, har Udvalget søgt at indskrænke de Tilfælde, hvori der ikke kan kræves Appel, til et enkelt Tilfælde, nemlig det, der omhandles i § 55, 3die